

16 Φεβρουαρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ Ή/ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 929/92)

5 Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή διοικητική πράξη — Απώλεια εκτελεσιμότητας — Ενσωμάτωση σε τελική απόφαση μετά από ιεραρχική προσφυγή — Το κύρος της κάθε μίας απόφασης πριν την τελική απόφαση, αποτελεί προϋπόθεση για το κύρος της επόμενης — Παραδεκτή η προσφυγή κατά της τελικής πράξης — Αρχεί η προσφυγή να είναι εμπρόθεσμη αναφορικά με την τελική πράξη — Ακύρωση της τελικής απόφασης συμπαράσχει σε ακυρότητα όλες τις προηγούμενες.

10 Στρατός της Δημοκρατίας — Πειθαρχική ποινή — Αιτιολογία — Πειθαρχικές αποφάσεις πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία οδήγησαν στην απόφαση ότι διεπράχθη το ποινικό αδίκημα — Έλλειψη οποιασδήποτε αιτιολογίας της απόφασης του Αρχηγού οδηγεί σε ακύρωση και
15 την απόφαση του Υπουργού Άμυνας επί της ιεραρχικής προσφυγής, εφόσον βασιίστηκε σε αυτήν.

20 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του τρεις διοικητικές πράξεις: Την απόφαση επιβολής σ' αυτόν ποινής πενήνήμερης κράτησης, την απόφαση απόρριψης του παραπόνου του για την επιβολή της ποινής και τέλος την απόφαση του Υπουργού Άμυνας με την οποία απορριφθηκε ιεραρχική προσφυγή του, κατά της απόφασης επιβολής της ποινής.

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστικές ενστάσεις, ότι η προ-

σβολή της πρώτης απόφασης έγινε εκπρόθεσμα και ότι οι τρεις πράξεις που προσβλήθηκαν ήταν αυτοτελείς και μη συναφείς μεταξύ τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις, αποφάσισε:

5

- (1) Η ενέργεια επιβολής πειθαρχικής ποινής είναι αυτοτελής προσβλητή πράξη, εκτελεστή, δεδομένου ότι δεν χρειάζεται αναθεώρηση και επικύρωση από ανώτερο όργανο, αλλά τουναντίον είναι άμεσα εκτελεστή και η υποβολή παραπόνου για αναθεώρηση δεν αναστέλλει την έκτιση της ποινής. Όμως οι πρώτες δυο προσβαλλόμενες πράξεις απώλεσαν την εκτελεσιτότητά τους επειδή ασκήθηκαν ενδικοφανείς ιεραρχικές προσφυγές που προβλέπονται από τους Κανονισμούς και έτσι τελικά ενσωματώθηκαν στην απόφαση του Υπουργού Άμυνας, που κατέστη η μόνη εκτελεστή πράξη. Επομένως, οι δυο πρώτες πράξεις προσβλήθηκαν απαράδεκτα. Όμως το κύρος της κάθε μιας από αυτές αποτελεί προϋπόθεση για το κύρος της επόμενης, μέχρι της τελικής πράξης του Υπουργού Άμυνας, στην οποία ενσωματώθηκαν δικονομικά.

10

15

20

Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εκτελεστή πράξη που θα εξεταστεί από το Δικαστήριο είναι η πράξη του Υπουργού Άμυνας ημερ. 16.11.92, δεν τίθεται θέμα εκπρόθεσμου χρόνου καταχώρησης της παρούσας προσφυγής, δεδομένου ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 9.12.92 και συνεπώς είναι εμπρόθεσμη.

25

Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν θεωρείται ότι η αναφορά στο δικόγραφο και των ενσωματωθέντων πράξεων, καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη, δεδομένου ότι οι πράξεις αυτές είναι συναφείς, και δεν εγείρεται θέμα να εκδικαστεί μόνο η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, παρόλο που στην ουσία το ορθό θα ήταν αν προσβάλλονταν μόνο η τελευταία.

30

- (2) Είναι γεγονός πως ο Αρχηγός Γ.Ε.Φ. διάταξε "προχειρή" ανάκριση. Όμως με τον τρόπο που διεξήχθη η ανάκριση, δεν υπήρξε οποιαδήποτε προχειρότητα στο θέμα αυτό. Η όλη ανάκριση διεξήχθη σύμφωνα με το Νόμο και τους Κανονισμούς και ο Αρχηγός Γ.Ε.Φ. πήρε την απόφαση που πήρε με βάση το υλικό που τέθηκε ενώπιόν του. Το αυτό ισχύει και για τις μετέπειτα αποφάσεις, δεδομένου ότι ο αιτητής δεν υπέβαλε νέα στοιχεία που να χρήζουν περαιτέρω έρευνας.

35

40

Κατά συνέπεια, η εισήγηση αυτή του δικηγόρου του αιτητή αποτυγχάνει. Επίσης ατεκμηρίωτος παρέμεινε και ο ισχυρισμός περί

πλάνης περί τα πράγματα, ο οποίος επίσης αποτυγχάνει.

- (3) Ένας άλλος λόγος ακυρότητας που υποβλήθηκε, είναι η έλλειψη οποιαδήποτε ή/και επαρκούς ή/και νόμιμης αιτιολογίας. Είναι Κανόνας του Διοικητικού Δικαίου πως οι πειθαρχικές αποφάσεις, λόγω της φύσης τους, θα πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένες και να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά από την εκτίμηση των οποίων επείσθη το αρμόδιο όργανο ότι διαπράχθηκε πειθαρχικό αδίκημα.

Από την απόφαση του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ., διά της οποίας επιβλήθηκε στον αιτητή η πειθαρχική ποινή, προκύπτει πως η απόφαση αυτή δεν είναι καθόλου αιτιολογημένη και δεν αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά, πάνω στα οποία βασίστηκε και πείσθηκε ο Αρχηγός, πως ο αιτητής διάπραξε το πειθαρχικό αδίκημα, για το οποίο κατηγορήθηκε, και το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητά της. Το αυτό συνέβη και με την επανεξέταση η οποία βασίστηκε στην αρχική απόφαση. Επίσης η απόφαση του Υπουργού Άμυνας βασίστηκε και χρησιμοποίησε σαν υπόβαθρο την απόφαση επιβολής της πειθαρχικής ποινής του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ.

Ενόψει τούτου και δεδομένου ότι όλες οι προηγούμενες αποφάσεις συμπεροσβάλλονται και συνελέγχονται με την τελική πράξη του Υπουργού Άμυνας, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Άμυνας βασίστηκε σε υπόβαθρο που πάσχει, λόγω έλλειψης της δέουσας ή/και επαρκούς αιτιολογίας και κατά συνέπεια θα πρέπει να ακυρωθεί.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση του Υπουργού Άμυνας, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με την επιστολή ημερ. 19.11.92, ακυρούται. Η ακύρωση της απόφασης αυτής συμπαράσχει σε ακυρότητα και τις προηγούμενες αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ., ημερ. 9.9.92 και την απόφαση που αφορούσε την επανεξέταση παραπόνου, ημερ. 4.10.92.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

40 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 27.9.92 με την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή η πειθαρχική ποινή της πενήνθήμερης κράτησης.

Τ. Παπαδόπουλος, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά τις ακόλουθες θεραπείες:

10

- “1. Απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των Καθ' ων η αίτηση το περιεχόμενο της οποίας περιήλθε σε γνώση του Αιτητή κατά ή/περί την 27.9.92 και με την οποία επιβλήθηκε στον Αιτητή η πειθαρχική ποινή της πενθήμερης κράτησης, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος ή/και
2. Απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι οι πράξεις ή/και αποφάσεις των Καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 4.10.92 και 19.11.1992, με την οποία η πειθαρχική ποινή της πενθήμερης κράτησης που του επιβλήθηκε, επικυρώθηκε ή/και απορρίφθηκε το παράπονο του Αιτητή, είναι άκυρες και στερούνται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος.
3. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία το Σεβαστό Δικαστήριο κρίνει δίκαιη και κατάλληλη υπό τις περιστάσεις.”

25

Ο αιτητής είναι μόνιμος Αξιωματικός του Στρατού της Δημοκρατίας και υπηρετεί με απόσπαση στην Εθνική Φρουρά της Δημοκρατίας. Από τις 15.6.91, φέρει το βαθμό του Ταγματάρχη και από τις 10.10.90 υπηρετεί ως Διοικητής στο Λόχο Βαρέων Όπλων (Λ.Β.Ο.). Ο αιτητής υπάγεται απευθείας στο Γ.Ε.Ε.Φ.

30

Με έγγραφο της Διεύθυνσης Στρατονομίας του Γ.Ε.Ε.Φ., υποβλήθηκε στο Γ.Ε.Ε.Φ. αναφορά-καταγγελία του Υποδιοικητή του Λόχου Στρατονομίας Λοχαγού Πεζικού Μακρυγιάννη Μάριου εναντίον του αιτητή. Η καταγγελία αφορούσε τη συμπεριφορά του αιτητή, που κατ' ισχυρισμό δεν ήταν σύμφωνη με τη στρατιωτική δεοντολογία. Συγκεκριμένα, έγινε ισχυρισμός πως ο αιτητής επέτρεψε σε δυο εφέδρους αξιωματικούς της μονάδας του να φύγουν από διάλεξη που διεξαγόταν στο χώρο του Ελληνικού Περιπτέρου, χωρίς να ενημερώσει ή να εξασφαλίσει άδεια από τον παραπονούμενο, που παρευρίσκετο και ήταν ο επικεφαλής ανώτατος αξιωματικός. Διεξήχθη έντονη συζήτηση και διαξιφισμοί. Συγκεκριμένα,

40

ο παραπονούμενος αξιωματικός αναφέρει, μεταξύ άλλων, στην αναφορά του παραπόνου του τα ακόλουθα:

“.....

- 5 5. Γύρω στις 1835 ενώ συνεχιζόταν η διάλεξη δυο έφεδροι Αξ/κοί εξήλθαν από την πλαϊνή πόρτα της Αίθουσας διάλεξης και εκινούντο προς την έξοδο του χώρου του Ελληνικού Περιπτέρου. Αμέσως τους εκάλεσα για έλεγχο. Ενώ
- 10 ακόμα δεν είχα καν προλάβει να ρωτήσω τα στοιχεία των, ούτε και τον λόγο της απομάκρυνσής τους άκουσα από μακριά τον Τχη (ΠΖ) κ. Κυριάκου Γεώργιον να φωνάζει λέγοντας “φύτετε ρε εν εντάξει λαλώ σας εγώ, ρε Μακρυγιάννη ένθα μας πεις εσύ τι θα κάνουμε” και ταυτόχρονα ήρθε προς το μέρος μας. Ανέφερα στον πιο πάνω αξ/κό ότι ήταν
- 15 το καθήκον μου και ώφειλα να ρωτήσω για ποιο λόγο απομακρύνονταν οι Αξ/κοί αυτοί, για να μη φεύγουν ανεξέλεχτα. Τότε ο Τχης (ΠΖ) κ. Κυριάκου Γεωργιος μου είπε κουνώντας ταυτοχρόνως τα χέρια του ““Αϊσ τα τούτα να μην σε πιασπαλιάσω, εχάρησα σου την την προηγούμενη φορά τώρα εν την γλυτώνεις θα σε κάνω μαύρο”. Τότε ξανά ανέφερα στον πιο πάνω Αξ/κό ότι ήμουν υπεύθυνος στο χώρο εκεί για την τάξη και για την αδικαιολόγητη εγκατάλειψη του χώρου και ότι δεν μπορούσε να μου μιλά να με απειλεί και να συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο. Τότε αυτός μου
- 20 απάντησε “παράτα μας ρε”.
6. Ο εν λόγω Αξ/κός εν συνέχεια απευθυνόμενος προς τους εφέδρους Αξ/κούς τους είπε “φύτετε ρε τζιαί αίστε τον τούτον”. Πραγματικά οι έφεδροι Αξ/κοί εγκατέλειψαν το χώρο της διάλεξης.
- 30

.....”

Μετά τη λήψη της πιο πάνω αναφοράς, ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Φ., ως ο διοικών Αξιωματικός του αιτητή, προτού προβεί στη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων, διέταξε τη διερεύνηση του παραπόνου με πρόχειρη εξέταση, όπως αποκαλέσθηκε. Η πρόχειρη εξέταση ανατέθηκε σε Ανώτερο Αξιωματικό της Εθνικής Φρουράς.

35

Όταν ο Αξιωματικός που ορίστηκε να διερευνήσει τα σε βάρος του Αιτητή καταγγελλθέντα υπέβαλε το πόρισμα της έρευνάς του, ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Φ. έκρινε ότι διαπράχθηκαν από τον αιτητή πειθαρχικά παραπτώματα και τον κάλεσε σε γραπτή διοικητική απολογία.

40

Ο αιτητής με έγγραφο της Μονάδας του υπέβαλε στο Γ.Ε.Ε.Φ.

τη διοικητική του απολογία. Η απολογία του αιτητή (Παράρτημα Θ στην ένσταση), αναφέρει τα ακόλουθα:

- “..... 5
- Απολογούμενος αναφέρω τα παρακάτω:
- α. Εξήλθα από την αίθουσα της διαλέξεως κατά τη διάρκεια του διαλείμματος (1900 Ω) όπου έλαβε χώραν και το συμβάν για το οποίο εγκυλοῦμαι. 10
- β. Επέτρεψα στους δυο Εφέδρους Αξκούς του Λόχου να φύγουν χωρίς άδεια μετά που ο Δκτής της Η ΜΠ μας είπε ότι η διάλεξη θα διαρκούσε πολύ περισσότερο του κανονικού και διέταξε τη διεξαγωγή διαλείμματος. Τους διέταξα να φύγουν διότι ήσαν εκπαιδευτές στο Σχολείο Ολμων που λειτουργούσε το χρονικό διάστημα εκείνο και έπρεπε να ετοιμασθούν για την εκπαίδευση της επόμενης όπως εγίνετο καθημερινά μετά τη λήξη της απογευματινής εκπαίδευσης. 15
- γ. Δεν είχα καμιά καιώς νοούμενη πρόθεση να επέμβω στα καθήκοντα του Λγού Μακρυγιάννη ούτε και να τον εμποδίσω στο έργο του κάνοντας χρήση του βαθμού μου, απλώς η συμπεριφορά μου προς αυτόν είχε παρεξηγηθεί επειδή αισθανόμενος με την καλή έννοια της λέξεως, την οικειότητα μεταξύ διοικούσας και διοικουμένης τάξης του μίλησα όπως αναφέρει. Αναφέρω ότι οι σχέσεις μας είναι φιλικώτατες από το 1978 και έχω σπολογηθεί σ’ αυτόν τόσον ιδιαίτερος όσο και δημοσίως ενώπιον ανωτέρων μου Αξιωματικών. 20
-” 25 30

Ακολούθως ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Φ. έκρινε τον αιτητή ένοχο διάπραξης πειθαρχικού παραπτώματος και του επέβαλε πειθαρχική ποινή πενήνμερης κράτησης. Στις 9.9.92 ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Φ. κοινοποίησε στον αιτητή την απόφασή του, που έχει ως ακολούθως: 35

“ΘΕΜΑ: Πειθαρχικές Ποινές Αξκών

ΣΧΕΤ: Η από 17.8.92 απολογία του Τχη (ΠΖ) Κυριάκου Γεωργίου, ΑΜ2852 Δκτή ΛΒΟ 40

1. Αφού έλαβα υπόψη το σχετικό, τον Τχη (ΠΖ) Κυριάκου Γεωργίου, ΑΜ2852, Δκτή ΛΒΟ τιμωρώ

με 5νθήμερη κράτηση γιατί ως Δκτής ΛΒΟ, κατά τη διάρκεια διεξαγωγής διάλεξης στην αίθουσα του Ελληνικού περιπτέρου στις 29.6.92, η όλη στάση και συμπεριφορά του δεν ήταν σύμφωνη με τη στρατιωτική δεοντολογία. Συγκεκριμένα, επέτρεψε σε δυο (2) έφεδρους αξιωματικούς της Μονάδας του να φύγουν από τη διάλεξη χωρίς να ενημερώσει ή να εξασφαλίσει άδεια από τον παρευρισκόμενο επικεφαλής ανώτατο αξιωματικό και μάλιστα μετά από έντονη συζήτηση και διαξιφισμούς με τον υπεύθυνο για την τήρηση της τάξης στην περιοχή αξιωματικό.

2. Καταχώριση με μέριμνα του ΓΕΕΦ/1ο ΕΓ/III. Έκτιση ποινής στο σπίτι.

3. Η δγή αυτή να κοινοποιηθεί σε όλους τους ανώτερους και αρχαιότερους απ' αυτόν αξιωματικούς.

.....”

Η πράξη αυτή ή απόφαση, είναι η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

Ο αιτητής όταν έλαβε γνώση της πειθαρχικής ποινής που του επιβλήθηκε, θεώρησε τον εαυτό του αδικηθέντα και υπέβαλε σχετική αναφορά παραπόνου, σύμφωνα με τις πρόνοιες των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουράς 1978-79, ζητώντας την ακύρωση της ποινής. Η αναφορά έχει ως ακολούθως:

“.....

1. Αναφέρω ότι παραπονούμαι διά την ποινή η οποία μου επιβλήθη με το (ε) σχετικό τόσο το μέγεθός της όσο και το αιτιολογικό αυτής με θίγουν ως ανώτερο Αξιωματικό, Διοικητή ανεξάρτητης υπομονάδας που έχει την ευθύνη εκπαίδευσης μέρους του προσωπικού της Εθνικής Φρουράς.

2. Όπως ανέφερα στην απολογία μου την οποία σας υπέβαλα με (δ) όμοιο, η ενέργειά μου να επιτρέψω στους δυο Αξιωματικούς να φύγουν από τη διάλεξη προήλθε από την ανησυχία μου προς την αποστολή μου η οποία δεν ήτο άλλη από την καλύτερη εκπαίδευση του Σχολείου Ολμιστών που λειτουργούσε την περίοδο εκείνη, έχοντας πάντοτε υπ' όψιν τις κατευθύνσεις σας περί της σημασίας της εκπαίδευσης τις οποίες τονίσατε κατά τις δυο συγκεντρώσεις στελεχών, προ και μετά το υπ' όψιν συμβάν.

3. Επικαλούμενος την Στρατιωτική μου Τιμή, αναφέρω ότι ανέ-

λαβα την πρωτοβουλία αυτή, την οποία διδασκόμαστε, χωρίς ποτέ να θέλω να αγνοήσω τον επικεφαλής Ανώτατο Αξικό και να ενεργήσω αντίθετα προς την στρατιωτική δεοντολογία, διότι ως Ανώτερος Αξικός πιστεύω ότι είμαι αρκετά στρατιωτικοποιημένος.

5

4. Εκτός αυτών αναφέρω ότι είχα ζητήσει συγνώμη από τον Λγο Μαρτυριάννη με τον οποίο είμαι φίλος και ενώπιον του κ. Υ/Γ.Ε.Ε.Φ. θέλοντας πραγματικά να δοθεί τέλος στην όλη υπόθεση η οποία κατ' εμένα έλαβε πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις παρ' ότι όπως εξήγησα στην απολογία μου δεν είχα σκοπό ούτε να μειώσω αλλά και ούτε να επέμβω στα καθήκοντά του.

10

5. Παρακαλώ για τις δικές ενέργειες.

15

Η αναφορά του αιτητή εξετάστηκε από τον Αρχηγό Γ.Ε.Ε.Φ., όμως το παράπρό του κρίθηκε αβάσιμο και στις 4.10.92, του δόθηκε η ακόλουθη απάντηση:

20

“.....”

1. Σε απάντηση της από 25 Σεπ. 92 αναφορά σας, με την οποία παραπονείστε για την πειθαρχική ποινή πενήνήμερης κράτησης που σας επιβλήθηκε με το (α) σχετικό, σας γνωρίζουμε ότι το παράπρό σας αφού εξετάστηκε με προσοχή, κρίνεται αβάσιμο και η ποινή ως καλώς επιβληθείσα.

25

2. Στην αναφορά παραπόνου σας, δεν αναφέρετε οποιοδήποτε νέο στοιχείο που να σας απαλλάσσει από την ευθύνη που σας αποδόθηκε, αναφορικά με την αντιστρατιωτική και αντιδεοντολογική στάση και συμπεριφορά που επιδείξατε, κατά τη διάρκεια διεξαγωγής διάλεξης στην αίθουσα του Ελληνικού περιπτέρου, στις 29 Ιουν. 92. Απλά επαναλαμβάνετε ότι είχατε αναφέρει και στην διοικητική σας απολογία.

35

“.....”

Η απόφαση αυτή επί του παραπόνου του αιτητή, είναι η δεύτερη πράξη ή απόφαση που προσβάλλεται.

Ο αιτητής ακολούθως, επαναυπόβαλε παράπρό για προώθηση στην αμέσως προϊσταμένη αρχή, τον Υπουργό Άμυνας. Το παράπρό του αιτητή (Τεκμήριο ΙΓ) αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

40

“.....”

Αναφέρω ότι δεν ικανοποιούμαι από την απάντηση μου
εδόθη με το (στ) σχετικό και παρακαλώ διά τα προβλεπόμε-
να από το (α) όμοιο.

5

Ο Υπουργός Άμυνας έκρινε και αυτός πως η ποινή που επιβλή-
θηκε στον αιτητή καλώς επιβλήθηκε. Ο αιτητής με έγγραφο του
Γ.Ε.Ε.Φ. ημερ. 19.11.92, ενημερώθηκε για την απόφαση του Υπουρ-
γού Άμυνας. Το κείμενο της επιστολής αυτής ημερ. 16.11.92 (Πα-
ράρτημα ΙΔ), έχει ως ακολούθως:

10

“.....”

Παράπονα Στρατιωτικού Προσωπικού

15

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με αριθμό
Φ.457.1/12/87035 και ημερομηνία 22/10/1992 αναφορικά με
τα παράπονα του Τχη (ΠΖ) Κυριάκου Γεωργίου για την πει-
θαρχική ποινή πενήνήμερης κράτησης που επιβλήθηκε σ’ αυ-
τόν από τον Α/Γ.Ε.Ε.Φ. στις 9/9/1992 και να σας πληροφο-
ρήσω ότι ο Υπουργός Άμυνας λαμβάνοντας υπόψη τα δεδο-
μένα της περίπτωσης καθώς και τις απόψεις σας πάνω στα
παράπονα του Αξιωματικού αυτού, θεωρεί ότι η ποινή που
επιβλήθηκε καλώς έχει επιβληθεί.

20

25

2. Παρακαλούμε να πληροφορηθεί ο Αξιωματικός κατάλληλα.
.....”

30

Προτού αναφερθώ στους λόγους ακυρότητας, θα ασχοληθώ με
τις δυο προδικαστικές ενστάσεις που υποβλήθηκαν από τους καθ’
ων η αίτηση.

35

Η πρώτη προδικαστική ένσταση αφορά εισήγηση πως η προ-
σφυγή καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα, κατά παράβαση του άρθρου
146.3 του Συντάγματος. Η δεύτερη ένσταση αφορά εισήγηση πως οι
τρεις προσβαλλόμενες πράξεις είναι διαφορετικές διοικητικές πρά-
ξεις που δεν είναι συναφείς και επομένως το Δικαστήριο θα πρέπει
να λάβει υπόψη μόνο την πρώτη διοικητική πράξη και όχι τις άλ-
λες δύο.

40

Οι πράξεις που προσβάλλονται αναφέρθηκαν ναορίτερα και δεν
θα τις επαναλάβω. Οι πράξεις αυτές αφορούν την επιβολή ποινής
στον αιτητή, την εξέταση παραπόνου που υποβλήθηκε και που δεν
διαφοροποιήθηκε η αρχική ποινή και κατ’ ακολουθία η επαναύπο-

βολή παραπόνου στον Υπουργό Άμυνας, που και πάλι θεωρήθηκε πως η ποινή που επιβλήθηκε στον αιτητή καλώς επιβλήθηκε. Η ανάκριση που διεξάχθηκε από τον Αρχηγό της Εθνικής Φρουράς, διατάχθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 124 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα και Δικονομίας 1964-1985.

5

Ακολούθως, μετά την υποβολή παραπόνου και την επαναύποβολή και δεύτερου παραπόνου για προώθηση της υπόθεσης στην αμέσως προϊστάμενη Αρχή, τον Υπουργό Άμυνας, η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν σύμφωνη με τους Πειθαρχικούς Κανονισμούς της Εθνικής Φρουράς. Σχετικοί με το θέμα αυτό είναι οι Καν. 6(1), 6(2), 6(3), 7(1), 8, 12(1), 12(2), 12(8) και 12(10).

10

Από το λεκτικό των πιο πάνω κανονισμών, γίνεται φανερό πως η ενέργεια επιβολής πειθαρχικής ποινής είναι αυτοτελής προσβλητική πράξη, εκτελεστή, δεδομένου ότι δεν χρειάζεται αναθεώρηση και επικύρωση από ανώτερο όργανο, αλλά τουναντίον είναι άμεσα εκτελεστή και η υποβολή παραπόνου για αναθεώρηση δεν αναστέλλει την έκτιση της ποινής. Όμως το ερώτημα που γεννάται στην παρούσα προσφυγή είναι κατά πόσον η πράξη αυτή, που είναι η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, απώλεσε την εκτελεσιτότητά της όταν υποβλήθηκε το παράπονο του αιτητή και ακολούθως επαναύποβλήθηκε και δεύτερο παράπονο, όπως εξήγησα πιο πάνω.

15

20

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 241, αναφέρονται τα ακόλουθα:

25

“ββ’. Πράξεις ενσωματωθείσαι. Στερούνται εκτελεστού χαρακτήρος και απαραδέκτως προσβάλλονται αι αποβαλύνσαι την εκτελεσιτότητά των πράξεις δι’ ενσωματώσεως αυτών εις ετέραν εκτελεστήν πράξιν. Η έχουσα ως συνέπειαν την αποβολήν της εκτελεσιτότητος ωρισμένης διοικητικής πράξεως ενσωμάτωσις εις ετέραν επέρχεται εν πρώτοις οσάκις ασκείται κατά ταύτης η λεγομένη ενδικοφανής ιεραρχική προσφυγή, ως π.χ. αίτησις αναθεωρήσεως θεσπιζομένη ειδικώς υπό του νόμου διά το συγκεκριμένον θέμα, οπότε η καθ’ ης η αίτησις αναθεωρήσεως πράξις ενσωματούται εις την καθ’ αναθεώρησιν εκδιδομένην. Το αυτό ισχύει και επί πράξεως, καθ’ ης ηοικήθη ένστασις νόμω προβλεπομένη, και ήτις ενσωματούται εις την επί της ενστάσεως εκδιδομένην.”

30

35

40

Ενόψει των προαναφερθέντων καταλήγω στην άποψη, πως οι πρώτες δυο προσβαλλόμενες πράξεις απώλεσαν την εκτελεσιτότητά τους επειδή ασκήθηκαν ενδικοφανείς ιεραρχικές προσφυγές που

προβλέπονται από τους Κανονισμούς και έτσι τελικά ενσωματώθηκαν στην απόφαση του Υπουργού Άμυνας, που κατέστη η μόνη εκτελεστή πράξη. Επομένως, οι δυο πρώτες πράξεις προσβλήθηκαν
 5 απαράδεκτα. Όμως το κύρος της κάθε μιας από αυτές αποτελεί προϋπόθεση για το κύρος της επόμενης, μέχρι της τελικής πράξης του Υπουργού Άμυνας, στην οποία ενσωματώθηκαν δικονομικά.

Σχετικό με το θέμα αυτό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που
 10 λύνει και τον ισχυρισμό περί του εκπροθέσμου της προσφυγής. Στη σελ. 256, στην παράγραφο δ', αναφέρονται τα ακόλουθα:

“δ’. Προθεμία επί συνθέτου διοικητικής ενεργείας

15 Επί συνθέτου διοικητικής ενεργείας, το εμπρόθεσμον της αιτήσεως ακυρώσεως κρίνεται εκ της εγκαίρου προσβολής της τελευταίας πράξεως της τερματιζούσης την όλην σύνθετον διοικητικήν ενέργειαν, εις ην ενσωματούνται αι προηγηθείσαι, αδιαφόρως της τυχόν από προγενεστέρου χρόνου
 20 γνώσεως του περιεχομένου μιας ή πλειόνων εκ των προηγηθεισών πράξεων.”

Το αυτό ισχύει και για τις πράξεις που χάνουν την εκτελεστότητα τους διά της ενσωμάτωσής τους σε άλλη εκτελεστή πράξη, όπως
 25 συνέβη και στην παρούσα υπόθεση.

Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εκτελεστή πράξη που θα εξεταστεί από το Δικαστήριο είναι η πράξη του Υπουργού Άμυνας
 30 ημερ. 16.11.92, δεν τίθεται θέμα εκπρόθεσμου χρόνου καταχώρησης της παρούσας προσφυγής, δεδομένου ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 9.12.92 και συνεπώς είναι εμπρόθεσμη.

Ενόψει της κατάληξης αυτής, θα προβώ στην εξέταση της ουσίας των ισχυρισμών του αιτητή με βάση την τελευταία απόφαση του
 35 Υπουργού Άμυνας, πλην όμως, θα ελέγξω και τη νομιμότητα των δυο άλλων πράξεων, που ενσωματώθηκαν σ' αυτήν και που η κάθε μια αποτελεί προϋπόθεση για το κύρος της επόμενης. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν θεωρώ ότι η αναφορά στο δικόγραφο και των ενσωματωθέντων πράξεων, καθιστά την προσφυγή απαράδεκτη, δεδομένου ότι οι πράξεις αυτές είναι συναφείς, και δεν εγείρεται θέμα
 40 να εκδικαστεί μόνο η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, παρόλο που στην ουσία το ορθό θα ήταν αν προσβάλλονταν μόνο η τελευταία.

Η πρώτη εισήγηση που υποβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή,

ήταν πως δεν έγινε η δέουσα έρευνα. Μεταξύ άλλων ανέφερε, πως οι καθ' ων η αίτηση δεν διενεργήσαν την απαιτούμενη από το Νόμο, (άρθρο 124, Ν. 40/64) και τη διαταγή διαρκούς ισχύος ημερ. 15.11.90, εις βάθος συστηματική και εκτενή έρευνα των γεγονότων της υπόθεσης (ανάκριση). Ακόμα γίνεται ισχυρισμός πως οι καθ' 5
 ων η αίτηση επικύρωσαν την απόφαση, παραλείποντας ή/και αγνοούμενοι και πάλι να προβούν στη δέουσα ανάκριση και παραγνωρίζοντας το περιεχόμενο της διοικητικής απολογίας, και των γραπτών παραπόνων του αιτητή, τα οποία επέβαλλαν ενδελεχή έρευνα των γεγονότων της υπόθεσης. Η παράλειψη, όπως είπε ο δικηγόρος 10
 του αιτητή, διενέργειας της δέουσας έρευνας, οδήγησε σε ουσιώδη πλάνη περί τα πράγματα.

Είναι γεγονός που φαίνεται από τα έγγραφα που βρίσκονται στο φάκελο της υπόθεσης, πως ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Φ. διάταξε "πρόχειρη" 15
 ανάκριση. Όμως με τον τρόπο που διεξήχθη η ανάκριση, όπως προκύπτει από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου, δεν βρίσκω ότι υπήρξε οποιαδήποτε προχειρότητα στο θέμα αυτό. Η όλη ανάκριση διεξήχθη σύμφωνα με το νόμο και τους κανονισμούς και ο Αρχηγός 20
 Γ.Ε.Ε.Φ. πήρε την απόφαση που πήρε με βάση το υλικό που τέθηκε ενώπιόν του. Το αυτό ισχύει και για τις μετέπειτα αποφάσεις, δεδομένου ότι ο αιτητής δεν υπέβαλε νέα στοιχεία που να χρήζουν περαιτέρω έρευνας.

Κατά συνέπεια, η εισήγηση αυτή του δικηγόρου του αιτητή απο- 25
 τυγχάνει. Επίσης ατεκμηρίωτος παρέμεινε και ο ισχυρισμός περί πλάνης περί τα πράγματα, ο οποίος επίσης αποτυγχάνει.

Ένας άλλος λόγος ακυρότητας που υποβλήθηκε, είναι η έλλειψη οποιασδήποτε ή/και επαρκούς ή/και νόμιμης αιτιολογίας. Για 30
 το λόγο αυτό ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε πως η αιτιολογία της απόφασης του Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς να επιβάλει στον αιτητή την επίδικη πειθαρχική ποινή, είναι ασαφής, αόριστη και γενική και είναι επιπλέον αβάσιμη και ατεκμηρίωτη.

Είναι Κανόνας του Διοικητικού Δικαίου πως οι πειθαρχικές 35
 αποφάσεις, λόγω της φύσης τους, θα πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένες και να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά από την εκτίμηση των οποίων επείσθη το αρμόδιο όργανο ότι διαπράχθηκε πειθαρχικό αδίκημα. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 369). 40

Εξετάζοντας την απόφαση του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ., διά της οποίας 45
 εσέβαλε στον αιτητή την πειθαρχική ποινή, προκύπτει πως η

απόφαση αυτή δεν είναι καθόλου αιτιολογημένη και δεν αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά, πάνω στα οποία βασίστηκε και πείσθηκε ο Αρχηγός, πως ο αιτητής διάπραξε το πειθαρχικό αδίκημα, για το οποίο κατηγορήθηκε, και το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητά της. Το αυτό συνέβη και με την επανεξέταση η οποία βασίστηκε στην αρχική απόφαση. Επίσης η απόφαση του Υπουργού Άμυνας βασίστηκε και χρησιμοποίησε σαν υπόβαθρο την απόφαση επιβολής της πειθαρχικής ποινής του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ.

10 Ενόψει τούτου και δεδομένου ότι όλες οι προηγούμενες αποφάσεις συμπεροσβάλλονται και συνελέγχονται με την τελική πράξη του Υπουργού Άμυνας, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Άμυνας βασίστηκε σε υπόβαθρο που πάσχει, λόγω έλλειψης της δέουσας ή/και επαρκούς αιτιολογίας και κατά συνέπεια θα πρέπει να ακυρωθεί.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση του Υπουργού Άμυνας, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με την επιστολή ημερ. 19.11.92, ακυρούται. Η ακύρωση της απόφασης αυτής συμπαρασύρει σε ακυρότητα και τις προηγούμενες αποφάσεις, δηλαδή την απόφαση του Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Φ., ημερ. 9.9.92 και την απόφαση που αφορούσε την επανεξέταση παραπόνου, ημερ. 4.10.92.

25 Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.